

Mỗi lần hội ngộ, số ghế có thể ít đi một vài người.
Điều đó nhắc chúng ta rằng thời gian là món quà quý giá.
Và chính vì thế, những cuộc gặp gỡ như hôm nay càng trở nên
đáng **trân trọng** hơn.

Hôm nay là lần hội ngộ cuối cùng dưới danh nghĩa của trường
Petrus Ký. Nhưng MN **không muốn xem đây là một buổi chia
tay. MN muốn xem đây là một cuộc chuyển tiếp.**
Một bước đi mới. Một vòng tay rộng hơn.

Các anh chị và các bạn từng học tại những trường trung học khác
của Sài Gòn trước năm 1975 - dù là trường nam hay trường nữ,
trường công hay trường tư, chương trình Việt hay chương trình
Pháp - tất cả chúng ta đều thuộc về cùng một thế hệ.

Đó không phải là sự phân biệt với bất kỳ ai. Cũng không phải là
một ranh giới để chia cắt. Đó đơn giản là một không gian ký ức
chung. Là một mẫu số chung của những người đã trưởng thành
trong nền giáo dục miền Nam Việt Nam trước năm 1975.

Đó là tinh thần Liên Trường.

Không phân biệt tên trường học. Không phân biệt nam hay nữ.
Không phân biệt tôn giáo. Không phân biệt trong hay ngoài
Saigon. **Chỉ cần CÓ và CÒN CHUNG những giá trị căn bản
của tình người, của tình bạn, của sự tử tế và lòng tôn trọng lẫn
nhau.**

**Nếu Petrus Ký là nơi đã cho chúng ta gặp nhau lần đầu tiên,
thì Liên Trường sẽ cho chúng ta cơ hội mở rộng thêm vòng
bằng hữu trong những năm tháng còn lại.**